

eller i öppna bodar eller magasin, der handel och rörelse idkas; att den, som ej i egentlig mening drifver handel, endast behöver låta omjustera sina målkärl och vigter, då de undergått reparation, eller på annat sätt veterligen förändrats; samt att vid handel och rörelse, äfven i landsbygd, målkärl och vigter enligt Utskottets förmenande ofta kunde vara utsatta för så mycken nötning, att årlig justering vore erforderlig.

På grund af dessa skäl, hvaremot ingenting vid förlidne års riksdag erinrades, anser Utskottet de af motionären öfverklagade olägenheter vara något öfverdrifna, samt den af honom föreslagna ändring uti ofvanberörda Kongl. Stadga icke vara af verkligt behof påkallad, hvadan Utskottet hemställer,

att motionen må lemnas utan afseende.

På Utskottets vägnar:

Rudolf Cramér.

N:o 24.

Ank. till Riksd. Kansli d. 9 Mars 1869, kl. 6 e. m.

Andra Kammarens Tillfälliga Utskotts (N:o 6) Utlåtande N:o 3, angående Herr B. Hessles motion N:o 12, derom att afgifter, som utgå i och för något härads eller tingslags samfälda ändamål, måtte debiteras af häradsskrifvarne och i sammanhang med kronouppbörden af kronofogdarne uppbäras och redovisas.

Uti sin ifrågavarande till Utskottet hänvisade motion har Herr *B. Hessle* påpekat den brist, som enligt hans förmenande i gällande kommunal-lagstiftning förefunnes i afseende derå, att häradet vore i saknad af hvarje slags kommunal-representation, och att den enda form, hvarunder häradsboerna kunde rådpläga och besluta rörande gemensamma angelägenheter, vore den gamla och bristfälliga af sammanträde och förhör vid Underrätten på landet. Bland de olägenheter, som motionären ansett häraf uppkomma, räknar han äfven, att de i sådana angelägenheter fattade beslut ej finnas på ett ställe att tillgå, äfvensom saknaden af en allmän och fortgående kontroll öfver uppbörden af häradets enskilda medel, hvilket ej sällan skall hafva tillskyndat både enskilda och menigheter förluster, som framkallat stort missnöje.

Till afhjelpande af dessa olägenheter föreslår motionären:

att Riksdagen, i stöd af sin rättighet att all beskattning utöfva, behagade besluta, att alla afgifter, som hädanefter skola utgå i och för något härads eller tingslags samfällda ändamål, såsom för vintervägars underhåll, breffbäring, tings- och fängelsebyggnad, aflöning till fångvaktare, häradsstjenare m. m. dylikt, böra på grund af derom gifna beslut af häradskrifvarne fördelas och i allmänna debetsedlarne vederbörande påföras samt derefter af kronofogde uppbäras och i sammanhang med kronouppbördens redovisas, så att, der de influtna medlen ej blifvit emot räkenskaperna bilagda qvittenser till behörige personer och ändamål utbetalda, de skola för lyftning i ränteriet insättas, hvaröfver Konungens Befallningshafvande tillkomme att omedelbar kontroll hålla; samt

att i detta afseende alla beslut, af äldre eller yngre datum, som äro gällande, sammanföras och förtecknas, och att förteckningen alltid må finnas tillgänglig på häradskrifvarekontoret, deröfver Konungens Befallningshafvande eger hafva inseende.

Vid pröfningen af dessa förslag har Utskottet anmärkt, hurusom större delen af de afgifter, hvilka för härads eller tingslags samfällda behof från de skattskyldige utgå, äro dels af så tillfällig och öfvergående natur, dels så obetydliga, att deras öfverförande på de allmänna debetsedlarne och upptagande i sammanhang med kronouppbördens endast skulle försvåra denna förrättning och åtminstone stundom lägga hinder för de ifrågavarande medlens tillgänglighet i det ögonblick de behöfdes. Och då härtill kommer att, under närvarande förhållanden, utdebiterande och upptagandet af dessa afgälder stundom alls icke erfordrar några särskilda omkostnader, men öfverflyttandet af detta åliggande på de tjenstemän, hvilka med Kronans uppbörd hafva befattning, icke torde kunna ifrågasättas utan i förening med en efter det ökade besväret lämpad ersättning, får Utskottet i fråga om första punkten af motionen hemställa, att Riksdagen måtte lemna det deri framställda förslag utan afseende.

Vidkommande åter sednare punkten, förmodar Utskottet så mycket heldre, att den reda och säkerhet, motionären genom beslutens samlande och förtecknande åsyftat, redan är genom deras förvarande i Rättens protokoll tillräckligt tillgodosedd, som någon klagan i detta hänseende, Utskottet veterligt, icke försports; och då vid sådant förhållande den föreslagna åtgärden endast onödigtvis skulle föröka det nog betungande skrifvande, expedierande och inspekterande, som de ifrågavarande myndigheterna redan nu åligger, får Utskottet hemställa,

att motionen äfven i denna del icke måtte leda till någon påföljd.

På Utskottets vägnar:

Rudolf Cramér.